

למשפחותם - לבית אבותם

בוודאי ראיתם לא אחת מורה-דרך המרים דגלון צבעוני גבוה מעל ראשו, ומיד מתקבצים אליו מכל עבר שומעי לקחו כדי להמשיך יחד...

הנה מה שתמונה שכיחה כזו מספרת לנו מחדש:

כבר בפתיחת חומש הפקודים, בהתארגנות הרוחנית, האישית, הלאומית והמעשית להתהוות העם בדרך לנחלתו, חוזרת התורה עשרות פעמים על הביטוי "למשפחותם, לבית אבותם".

כל פרט חשוב, לכן "נושאים את ראשו", כל משפחה מעניקה גוון ייחודי לכלל ויחד מתאחדים בסדר מופתי המעניק שייכות וחוסן. הזנה הדדית המחזקת את הקיום והיעוד האישיים בתוך המשפחה והעם.

ה'שם משמאל' "מצלם" לנו את הדגלון שפתחנו בו:

"להבין עניין הדגלים, במדבר רבה: 'כשירד הקב"ה על הר סיני ירדו עימו כתות כתות של מלאכים מיכאל ודגלו גבריאל ודגלו מיד... התאוּו ישראל... העניין, כמו שבגשמיות הדגל הוא סימן שיתקבצו אליו הנפזרים כמו שפירש רש"י, וביותר במלחמה שהנפרד לא יהיה נאבד בהפרדו רק יוכל לשוב אל מחנהו בכל עת, כ"כ הוא ברוחניות"

עניין הדגלים נראה דכמו בגשמיות הדגל הוא לתועלת שידעו המתפרדים לחזור ולמצוא את המרכז ולא יסחפהו למחנה האחר, כן הוא ברוחניות, שימשך ליבו אחר שורש נשמתו, ובכלל זה שיעשה מה שעבורו בא לזה העולם לתקן... כי באשר יהיה כל אחד דבוק בשורש נשמתו ימשך ליבו רק למה ששייך אליו הן ברוחניות והן בגשמיות..." (שם משמאל במדבר).

בראות עם ישראל את העוצמה שבהתקבצות המלאכים איש על מחנהו ואיש על דגלו, התאוּו לסדר הבריא והעוצמתי זה.

"איש על מחנהו ואיש על דגלו" - מדגיש את הזהות האישית ואת המבנה המשפחתי ויחד רוקם אותם לעם.

הסדר הזה נצחי הוא, וכל כך נדרש בכל פרטי חיינו בייחוד נוכח המציאות העכשווית, שאפילו על האמיתות הבסיסיות ביותר צריך להיאבק.

כמה כח מזרימה אלינו הפרשה בימים אלו, בע"ה זה אפשרי וזה יקרה!

הרבנית רות בנימין

מרצה ויועצת בתחום המשפחה
וחברת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם